

Ալեքսանդր Ճատուրյան

Սեր

I

Սիրում եմ ես քեզ, մանո՛ւկ գեղեցիկ,
Բայց ոչ տղայական այն անմիտ սիրով,
Որով սիրեցին քեզ շատ պատանիք .

Լոկ գեղեցկությանդ երկրպագելով:
Գրավիչ էիր դու նոցա համար,
Որպես մի խոսուն, պճնագարդ տիկնիկ,
Որ ուներ միայն աչեր բոցավառ,
Վարդագույն շրթունք, սիրուն խոպոպիք,
Որի կուսական գեղանի կուրծքին
Ծաղկում էր փարթամ եղեմ փափկության,
Եվ որի համբույրն ամենքի աչքին
Հեշտալից կրքքի վայելք էր միայն...
Եվ նոքա քո շուրջ միշտ վխտում էին,
Որպես խաղալիք սիրող մանուկներ,
Եվ քո ականջին շրշրնջում էին
Քաղցր գովասանք, սիրահաճ խոսքեր...

II

Միրում եմ ես քեզ, բայց ո՛չ այդ սիրով,
Ո՛վ իմ նազելի՛, թանկագի՛ն ընկեր,
Միրում եմ ես քեզ այլ զգացմունքով,
Մի սուրբ զգացմունք, որ զով կենսաբեր
Ինչպես գարնան ցող թառամած ծաղկին
Ցողում է լքյալ սրտին թարնություն.
Որ ինչպես գեփյուռ հրրատապ շոգին
Բերում է այրված կրծքին զովություն.
Մի վառ զգացմունք, որ թովի՛չ լուսով
Փայլում է միայն անկեղծ սրտերում
Որ լի ըղձերով, վարդաշո՛ղ հուսով
Մեզ կյանք է տալիս և ոգևորում:
Դու սիրելի ես, փափկասո՛ւն էակ,
Որպես անսպառ աղբյուր երգերիս,
Որպես իմ կյանքի լուսափայլ ճրրագ,
Որպես արձագանք լաց ու ծիծաղիս:

III

Միրում եմ ես քեզ, սիրում ջերմագին,
Ինչպես անդրանիկ մի ծաղիկ գարնան
Որ ավետում ես իմ անվարդ կյանքին
Նորից ծաղկավառ օրեր խնդության .

Որ իբրև շքեղ, դալար մի օագ
Ժպտում ես դու իմ անսպառ կյանքում,
Որ իբրև պայծառ, գողտրիկ մի երագ,
Ցնորքի հուր ես վառում իմ կրծքում:
Ի՛նչպես շըսիրել քո քնքուշ հոգին
Եվ այն կանացի գորովն ու զգվանք,
Որ գանձի նըման, ջերմ կուրծքիդ տակին
Պահում ես իբրև հոգուդ զարդարանք.

Որ սիրտը լեցուն բո՛ւռն խնամքով.
Պատրաստ ես դու միշտ անտեր, անպաշտպան
Թշվառի համար անկեղծ արցունքով
Ե՛վ լա՛լ, և՛ սիրով փայփայե՛լ նորան...
1893